

Sygn. akt II K 906/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR A. Świtalska - Forenc

Protokolant: sekr. sąd. J. Żak

po rozpoznaniu na posiedzeniu 29 listopada 2016 r.

wniosku Urzędu Skarbowego w B.

w przedmiocie udzielenia zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności

przez **D. K. (1)** ur. (...) w Ł. c. W. i J. z domu Z.,

której zarzucono popełnienie czynu polegającego na tym, że:

będąc osobą odpowiedzialną, jako osoba prowadząca dokumentację podatkową PHU (...), z/s w B., ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, utrudniała czynności kontrolne w dniach: 23.06.2015 r., 9.07.2015 r., 23.07.2015r., 20.08.2015 r., 31.08.2015 r., 14.09.2015 r., 28.09.2015 r., 11.10.2015 r., realizowane do dnia 23.11.2015 r. (data sporządzenia protokołu kontroli) przez pracowników Urzędu Skarbowego w B., na podstawie upoważnienia do kontroli nr (...) z dnia 12.06.2015r. w zakresie podatku od towarów i usług za IV kwartał 2013 r., I kwartał 2014 r. i II kwartał 2014 r. z prowadzonej przez M. W. działalności -PHU .. (...)", z/s w B., ul. (...), poprzez nie przedłożenie do kontroli:

- rejestrów VAT nabyć i dostaw za I i II kwartał 2014 r.
- dokumentów źródłowych za I i II kwartał 2014 r. ujętych w rejestrach VAT
- wyciągów bankowych za I i II kwartał 2014 r.
- dokumentów ujętych w rejestrach VAT za IV kwartał 2013 r. w pozycjach nr 123/X, 132/X, 133/X, 86/XI, 87/XI, 129/XII, 131/XII wraz z dokumentami źródłowymi będącymi podstawą sporządzenia not księgowych
- rejestrów VAT świadczących o ujęciu/bądź nie ujęciu danego dokumentu wykazanego w notach księgowych z uwagi na upływający termin płatności 150 dni

czym naruszyła przepisy określone w art. 86 § 1, art. 286 § 1 pkt 4, art. 287 § 1 i § 3 i § 4 ustawy z dnia 29.08.1997 r.

- Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 613), tj. o przestępstwo

skarbowe z art. 83 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

1. na podstawie art. 148 § 1 i 5 kks w zw. z art. 143 § 1 kks oraz art. 17 § 1 kks i art. 18 § 1 kks udziela zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez **D. K. (1)** i na podstawie art. 18 § 1 pkt 1 i 2 kks orzeka wobec sprawczynie tytułem kary grzywny kwotę 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych;

2. na podstawie art. 143 § 1 pkt 3 kks ustala zryczałtowane koszty postępowania na kwotę 185 (sto osiemdziesiąt pięć) złotych;

3. zalicza na poczet należności, o których mowa w punktach 1 - 2 wyroku kwoty uiszczone przez sprawcę w toku postępowania.

Sygn. akt II K 906/16

UZASADNIENIE

Na podstawie upoważnienia do kontroli (...) z dnia 12 czerwca 2015 r. Urząd Skarbowy przeprowadzał postępowanie kontrolne w stosunku do PHU (...) M. W.. Ewidencję rachunkową kontrolowanego podmiotu prowadziła D. K. (1), która została wskazana do reprezentowania kontrolowanego w trybie art. 281a ustawy Ordynacja podatkowa. W dniu 12 czerwca 2015 r. D. K. (1) zobowiązała się doręczyć dokumenty związane z przedmiotem kontroli do dnia 23 czerwca 2015 r. Jednak nie dotrzymała wymaganych terminów, dlatego wysłano do niej wezwania: znak KP/411- (...) z dnia 30 czerwca 2015 r., które odebrała w dniu 06 lipca 2015 r., znak KP/411- (...) z dnia 14 lipca 2015 r., które odebrała dnia 20 lipca 2015 r., KP/411- (...) z dnia 10 sierpnia 2015 r., które odebrała w dniu 13 sierpnia 2015 r. W odpowiedzi na powyższe wezwania dopiero w dniu 28 sierpnia 2015 r. oskarżona doręczyła jedynie część wymaganej dokumentacji. Brakowało jeszcze rejestrów VAT nabyć i dostaw za I i II kwartał 2014 r., dokumentów źródłowych za I i II kwartał 2014 r. ujętych w rejestrach VAT, wyciągów bankowych za I i II kwartał 2014 r., dokumentów ujętych w rejestrach VAT za IV kwartał 2013 r. w pozycjach nr 123/X, 132/X, 133/X, 86/XI, 87/XI, 129/XII, 131/XII wraz z dokumentami źródłowymi będącymi podstawą sporządzenia not księgowych, rejestrów VAT świadczących o ujęciu/bądź nie ujęciu danego dokumentu wykazanego w notach księgowych z uwagi na upływający termin płatności 150 dni. Z tego powodu w dniu 03 września 2015 r. skierowano do niej kolejne wezwanie znak KP/411- (...), które odebrała w dniu 07 września 2015 r. Oskarżona jednak nie odpowiedziała na nie.

/zawiadomienie o ujawnieniu czynu zabronionego k. 2, kserokopia oświadczenia w trybie art. 281a ustawy Ordynacja podatkowa k. 3, kserokopia upoważnienia do kontroli k. 99, kserokopie wezwań wraz z kserokopiami potwierdzeń odbioru k. 4-11, k. 25-26, kserokopia oświadczenia o przekazaniu dokumentacji k. 12, protokół kontroli k. 16-21/

W dniu 07 października 2016 roku oskarżona zgłosiła wniosek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności i w dniu 10 października 2016 r. wpłaciła tytułem kary grzywny kwotę 1500 zł oraz kwotę 185 zł tytułem kosztów postępowania.

/kserokopia wniosku zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności k. 130, dowód wpłaty k. 133-134/

D. K. (1) ma 52 lata. Posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu jest ekonomistą. Jest panną. Nie ma dzieci. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Prowadzi własne biuro rachunkowe. Uzyskuje dochody w kwocie około 5.000 zł brutto miesięcznie. W majątku posiada lokal o powierzchni 57m² w Ł. oraz spółdzielcze prawo do lokalu o powierzchni 37m² w Ł..

/oświadczenie k. 69-70, karta karna k. 48/

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej czynu twierdząc, że nie okazano jej legitymacji służbowej, dlatego kontrola nie została wszczęta, a ona nie była zobowiązana przedstawić żądanych dokumentów. Po otrzymaniu 3 wezwań jednak złożyła część posiadanej dokumentacji. W trakcie postępowania ostatecznie złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności. (k. 70)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie wina D. K. (2) oraz okoliczności popełnienia przez nią przestępstwa skarbowego nie budzą wątpliwości. Przedstawione w sprawie dowody w postaci zawiadomienia o ujawnieniu czynu zabronionego, kserokopii oświadczenia w trybie art. 281a ustawy Ordynacja podatkowa, kserokopii upoważnienia do kontroli, kserokopii wezwań wraz z kserokopiami potwierdzeń odbioru, kserokopii oświadczenia o przekazaniu dokumentacji, protokołu

kontroli stanowią wiarygodne źródło dowodowe. Ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i Sąd nie doszukiwał się żadnych okoliczności by ją podważyć.

Sąd dał także w pełni wiarę zeznaniom świadka H. K., urzędnika zatrudnionego w (...) Urzędu Skarbowego w B.. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonej, wykonywała swoje rutynowe czynności służbowe związane z kontrolą, jej zeznania są jasne i logiczne. W sposób wyczerpujący przedstawiła przebieg kontroli. Wskazała przede wszystkim, że doszło do okazania oskarżonej legitymacji służbowej, która to okoliczność przez D. K. (1) była negowana i wskazywana jako powód niezłączenia całości dokumentacji żądanej przez Urząd Skarbowy. Według niej bowiem kontrola się nie została wszczęta bez okazania tego dokumentu. Zdaniem Sądu oskarżona w ten sposób usiłowała zbudować linię obrony, ostatecznie jednak złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności nie kwestionując zarzucanego jej czynu.

Przepis art. 145 § 1 kks stanowi, iż w razie wystąpienia przez sprawcę o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności finansowy organ postępowania przygotowawczego może zamiast aktu oskarżenia wnieść niezwłocznie do sądu wniosek o udzielenie takiego zezwolenia.

Urząd Skarbowy w B. złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez D. K. (1), oskarżoną o przestępstwo skarbowe z art. 83 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, wskazując, że uiściła ona karę grzywny w kwocie 1500 zł, zryczałtowane koszty postępowania - 185 zł.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie było wątpliwości co do okoliczności czynu oskarżonej, jej winy i sprawstwa. Jej zachowanie wypełniło znamiona z art. 83 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks. Oskarżona przypisany jej czyn popełniła umyślnie, a w czasie czynu nie była nieletnia ani niepoczytalna. Wniosek organu finansowego był wystarczający dla zaspokojenia uzasadnionego interesu finansowego Skarbu Państwa. Dlatego też Sąd udzielił oskarżonej zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności i orzekł zgodnie z wniesionym wnioskiem, uznając D. K. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 83 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, orzekając na podstawie art. 148 § 1 i 5 kks w zw. z art. 143 § 1 kks oraz art. 17 § 1 kks i art. 18 § 1 kks tytułem kary grzywny uiszczoną przez sprawcę kwotę 1500 złotych, a na podstawie art. 143 § 1 pkt 3 kks ustalił zryczałtowane koszty postępowania na kwotę 185 złotych, przyjmując że oskarżona uiściła już powyższą kwotę.